

עלון מס' 236
כ"ד כסליו התשע"ג

וישב

"וַיְהִי אִישׁ מִצְלִיזִים"
'איש' - ראשי תיבות:
אדם ירא שמים
כשיש יראת שמים
אז מצליחים..
~ ובחרת בחיים ~

גדולתו של אדם
נמדדת כשהוא
למשוך להיות צנוע
לא רק בשלשבתים
אז הוא אלא גם
בשלשבתים אחרים...

אם חברך שלח
אותך בשליחות,
אל תזלזל בה
ותמנהר לקיימה
ככל האפשר.
ויש בזה משום
ואהבת לרעך
כמוך...
בני בנימין

זמני השבת
לפי אופק אשדוד
הדלקת הנר: 16:15
יציאת השבת: 17:17

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם
08-8602602

לה"י

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"וירא אדוניו כי ה' איתו... ויתנהו אל בית הסוהר"

שואל האדמור מקוצק זצ"ל: מדוע לסטור
לנבוכדנצר, הרי לכל אדם יש בחירה,
להיפך שישייר לכבוד ה' יתברך?
והתשובה, נבוכדנצר רוצה לומר שירה
כשהוא המלך וזו לא גדולה... בוא נראה
אותו שר לה' כאשר רע לו... כמו אצל דוד
המלך שעל כל דבר שאירע לו הוא מחבר
מזמור תהילים כגון "מזמור לדוד ברחו מפני
אבשלום בנו" גם כאשר הבן שלו רודף
אחריו הוא מודה לה'...
המשיך ר' זליג ואמר לעשיר: "את תפילתך
מתוך הרחבת הדעת כבר שמעו בשמים
פעמים רבות, עתה רוצים לשמוע את
תפילתך מתוך עוני ובלבול הדעת...
ואם כן מדוע לא תתפלל.

אוצרות התורה

מעשה בעשיר שירד מנכסיו. נכנס העשיר
אל ר' יצחק מסוקולוב זצ"ל
ותינה בפניו את צרותיו הרבות ואת קשיי
הפרנסה שנקלע אליהם ותיאר את מצבו
העגום שאין לו יום ולא לילה עד כדי כך
שאינו יכול להתפלל כראוי.
השיב לו ר' זליג מסוקולוב זצ"ל:
מסופר בגמרא שבקש נבוכדנצר מלך
בבל לומר שירה על כך שהצליח לכבוש
את הארץ ועל כך שראה שיחזקאל הנביא
החייה מתים בגבעת דורא. בא המלאך
גבריאל וסטר לו על פיו, ועל כך מסופר
בגמרא שאם לא היה בא המלאך וסטר
על פיו, היה נבוכדנצר בשירתו מגנה את
כל שירת דוד המלך זצ"ל בספר תהילים.

"אלה תולדות יעקב יוסף"

"ביקש יעקב לשבת בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף"

מסופר על ילד אחד שלא רצה ללמוד. אמר לו המורה: "ברצוני להמחיש לך את זה
שאינך לומד. מהיום, כל יום שלא תלמד אדפוק מסמר אחד בקיר..."
בסוף השנה היו שלוש מאות חמישים וחמישה מסמרים בקיר.

אמר לו המורה: "הנה, תראה מה קרה.."

הילד הבין את טעותו והתחיל לבכות. פתאום הוא הבין שהימים התבזבזו להבל וריק
והחליט שמעכשיו יקח את עצמו בידים וישב וילמד...

אמר לו המורה: "מצוין! תתחיל ללמוד ובכל יום שתלמד אשלוף מסמר מהקיר".
ואכן כך היה, הילד למד בהתמדה יום אחר יום, ובסוף השנה לא נותר אפילו מסמר
אחד בקיר. קרא לו המלמד ואמר: "כל הכבוד לך! זכית למלא שנה זו בתורה
ובעבודת ה'. אולם הבט, גם אחרי שליפת המסמרים החורים שבקיר נשארו..
השנה הקודמת שבזבת אי אפשר להשלימה.

יעקב אבינו חוזר לארץ ישראל וגם למצוות כבוד אב ואם, אך מה יעשה עם
ה'חורים', כיצד ישלים את חסרונם של עשרים ושתים שנה שבהן לא כבד את הורים?
על זה נאמר: "בקש יעקב לשבת בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף".
יוסף, בנו של יעקב נאלץ לצאת לעשרים ושתים שנות גלות במצרים, שבהן לא יכבד
את יעקב אבינו, כדי לכפר על אותן שנים שיעקב אבינו לא כבד את הורים.

זה הזמן להתחזק במצוות כבוד הורים, לפני שיהיה מאוחר. ומתוך האור

"אלה תולדות יעקב יוסף"

כל אחד ואחד מישראל קרוי יעקב ומהם תולדותיו של יעקב "יוסף"
על כל אחד ואחד להוסיף ביראת שמים ובעבודת ה' בכל כוחו..
ר' מנחם מרמינוב זצ"ל

זכות הלימוד בעלון להצלחת דוד ואביגיל כהן ומשפחתם הי"ו

חובת 'נר איש וביתו' בחנוכה

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

מצות נר חנוכה היא "נר איש
וביתו", ולכן כשאחד מבני הבית
מדליק נר חנוכה, יוצאים ידי חובה כל בני הבית ואף מי
שאינו נוכח בשעת ההדלקה (אלא שאצל האשכנזים נהגו להידור מצוה שכל
אחד מדליק בפני עצמו). ומכל מקום, ראוי לקבץ את כל בני
הבית שיהיו נוכחים בשעת הברכות וההדלקה, כדי
לפרסם הנס. ולפיכך:

א. מי שלא הדליק בתחילת הלילה, והגיע לביתו בשעה
מאוחרת, וכל בני הבית כבר נרדמו, ראוי להעיר אחד או
שנים מבני הבית, שיהיו נוכחים בשעת ההדלקה, אך גם
אם אי אפשר, יברך וידליק נר חנוכה.

ב. מי שמתארח אצל חבירו בחנוכה, ולן בביתו לילה
אחד או יותר, ואוכל ושותה על חשבון בעל הבית, יוצא
ידי חובה בהדלקת בעל הבית (אלא שראוי להחמיר להשתתף בסכום
כלשהו עבור השמן או הנרות, או שקנה לו בעל הבית חלק בנר).

ג. בן נשוי הסמוך על שלחן אביו, אף אם יש לו חדר
מיוחד בבית אביו שהוא לן שם, יוצא ידי חובה בנר
חנוכה שמדליק אביו.

ד. בן נשוי הבא להתארח אצל אביו וכן חתן שבא
להתארח אצל חמיו, ואוכל ושותה ולן אצלו, אף
שמייחדים לו חדר מיוחד, יוצא ידי חובת הדלקת נרות
חנוכה בהדלקת אביו או חמיו.

ה. מנהג בני הישיבות האשכנזים, הלנים בישיבה,
להדליק נר חנוכה בחדריהם בברכה, לפי מנהגם
שלהידור מצוה כל אחד ואחד מדליק לעצמו. אבל
בחורי ישיבה ספרדים אינם רשאים להדליק בברכה,
לפי שיוצאים ידי חובה בהדלקת הוריהם.

ו. חיילים או אנשים העובדים מחוץ לביתם,
יוצאים ידי חובה בהדלקת הנרות
שמדליקים עליהם בביתם. אך אם אין מי
שידליק עליהם בביתם או שנמצאים באזור
שאינו מדליקים נרות חנוכה, צריכים להדליק
נר חנוכה בברכה.

ביקש לישב בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף

כאשר חשב יעקב כשהגיע לזמן
אשר צריך לעבוד ולבנות את
עבודת ה' שלו לבד ופתות להשפיע
על אחרים, קפץ עליו רוגזו של
יוסף, באו יסורים ובעיות קשות
עליו שכתוב "ויוותר יעקב לבדו
ויאבק איש עימו". כאשר נותר
לבדו ורצה לעבוד לבד את בוראו,
בלי להשפיע על אחרים, בא מלאכו
של עשיו ויאבק איש עימו..
נלמד מכך שעל האדם לדאוג
לזולתו ולא רק לעצמו..

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"

עד עתה פחד יעקב לישב בשלווה, מכיוון שחשש שנתמעטו
זכויותיו, מכיוון שעשיו גר בארץ ישראל ואילו הוא היה בחו"ל
ונתרחק מבית הוריו וגר עם לבן ולא כיבד את הוריו מספיק,
אולם כעת כשהיה בארץ והקים את שבטי י"ה, ולעומתו עשיו ירד
לחו"ל. חשב יעקב בלבד, עכשיו אולי לשבת בשלווה ולא צריך
הוא להקפיד כל כך בחינוך ילדיו כי עשיו לא יקלקל אותם,
ועל מחשבה זו גילה ה' שאין לשבת בשלווה ועליו לדאוג לחינוך
ילדיו כל הזמן גם כשהם גדולים, שכן הסטייפליר זצ"ל דאג
לחינוך של בנו הגר"ח קנייבסקי שליט"א גם כשהגיע לגיל
מבוגר.

מתוך לבוש יוסף

"ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אוזיו.."

ויקוזה..

יהודים רבים התגברו על קשיים רבים למען קדושת שמו
יתברך. וזאת אחת הסיבות שקוראים ליהודי יהודי,
ולא ראובני או זבולוני משום שכולנו נקראים על שם
יהודה, שהיתה בו מידת ההתחדשות בכל מצב (בכך שלאחר
שהורידו אותו אחיו לא התייאש והלך ונשא אישה)
כי אצל יהודי אין יאוש כלל..

לבוש יוסף

משל לבעל הבית שיש לו שתי פרות:
אחת כוחה רע (חלשה) ואחת כוחה יפה (חזקה).
על מי הוא נותן את העול? -
לא על הפרה החלשה, שמא תכרע ותיפול,

אלא מטיל את העול על הפרה החזקה
שכוחה יפה. כך הקב"ה לא מנסה,
אלא את הצדיקים..

"לך נא ראה את שלום אוזיך"

נאמר ביוסף

"ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם"
ועל כך רמז לו אביו יעקב
"ראה את שלום אחיך"
מעתה עליך לראות את אחיך בשלימותם.
ולא את חסרונותיהם..

ר' שמחה בונים מפעסיחא זצ"ל

"ויהי איש מצליח"

במקום שאין איש השתדל להיות איש (אבות ב)
כאשר אתה הולך בדרך, תבחר את הדרך שאין
בה אנשים ונשים ובכך תנצל ממראות אסורים
ומדבורים מיותרים... לבוש יוסף

הפּעם

מְקוֹרוֹ כְּפִיָּה -
נְשִׂאֵינוּ מְאָמִין
נְשֶׁהֶכֶל בְּהַשְׁגָּחָה
וְהָרִי מְבַעַט
בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבַּרְךְ.

הדאגה והלחץ
הם העונש
שאנו חווים
כאשר אנו
מאבדים את
הגמישות לזז
ולהשתנות כרצונו
של הבורא..

ליקוטי מוהר"ן